

**Яременко Л.М., к.е.н., доцент,
доцент кафедри фінансів, обліку і оподаткування
Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія
Сковороди**

ІНТЕГРОВАНА ЗВІТНІСТЬ ЯК НОВАТОРСЬКА ЗВІТНІСТЬ РОЗВИТКУ БУХГАЛТЕРСЬКОЇ ЗВІТНОСТІ

Інтегрована звітність являється новаторською звітністю для суб'єктів підприємницької діяльності, а тому питання щодо організації та формування інтегрованої звітності є актуальними в нинішніх умовах. Загальне поняття інтегрованої звітності яке надане Комітетом з міжнародної інтегрованої звітності – це процес, який призводить до подання організацією відомостей, які виражаються у випуску періодичного інтегрованого звіту про створення цінності протягом певного часу.

Останнім часом в Україні почала формуватися на підприємствах інтегрована звітність, але вона як і всі види звітності має свої переваги і недоліки.

Перевагами інтегрованої звітності є:

- підтвердження стейкхолдерами інтеграції принципів стійкого розвитку в діяльності компанії;
- відображення перспектив діяльності компанії, ключових інвестиційних чинників і ризиків;
- формування нових даних для управління результатами діяльності
- посилення довіри до компанії;
- підвищення інформованості щодо стійкого розвитку у внутрішньому середовищі компанії;
- краще розуміння співробітниками бізнес-моделі та стратегії компанії.

До недоліків можна віднести:

- юридичні ризики, пов'язані з вимогами регуляторів до річної фінансової звітності;
- незадоволеність менеджерів через необхідність розкривати інформацію за межами звичайного процесу звітності;
- нерозвиненість систем обліку в сфері стійкого розвитку несе додаткові ризики забезпечення достовірності даних інтегрованого звіту;
- можливе незадоволення інформаційних потреб всіх зацікавлених осіб одним звітом [3].

Перші спроби нормативного регулювання концепції інтегрованої звітності з'явилися у 2009 році завдяки намаганням нормативного закріплення практики корпоративного управління, до складу якої була віднесена система корпоративного звітування. Зокрема, у 2009 р. був випущений Кодекс управління Кінга для Південної Африки (III), в якому було вперше на державному рівні закріплено необхідність побудови інтегрованої звітності, що об'єднує соціальні, екологічні та економічні аспекти діяльності підприємства, яка має складатись всіма публічними компаніями.

У 2010 році був сформований Міжнародний комітет з інтегрованої звітності (IIRC), а у 2011 році – Рада з облікових стандартів зі стійкого розвитку (SASB). У 2013 році Глобальна ініціатива звітності (GRI) випустила чотири керівництва по звітності зі стійкого розвитку, а Радою з розробки стандартів про кліматичні зміни (CDSB) була випущена концептуальна основа складання і розкриття звітності про кліматичні зміни.

Питання необхідності забезпечення ще більшої прозорості бухгалтерської звітності шляхом формування і поступового впровадження концепції інтегрованої звітності також піднімались на рівні міждержавних обговорень, зокрема, на зустрічі країн G20 у Франції у 2011 році, а також на Саміті Землі, що проходив в Ріо-де-Жанейро у 2012 р. Появу нової парадигми бухгалтерської звітності фактично можна визнати закономірним процесом, оскільки зміни, що відбулись протягом останніх років в інституційному середовищі бухгалтерського обліку, повинні бути обов'язково враховані шляхом удосконалення облікового методологічного апарату. Перехід від однієї парадигми до іншої характеризується наявністю глибоких структурних зрушень в існуючій концепції бухгалтерської звітності, що значно змінює розуміння її сутності та зумовлює необхідність розробки нових моделей прийняття рішень користувачами на її основі [1].

Джерелами інформації для складання інтегрованої звітності є бухгалтерська (фінансова, статистична, податкова та екологічна звітність, звітність про працівників) та внутрішня управлінська звітності, а також накази, розпорядження по підприємству, стратегічні плани розвитку. Однак, з метою повного відображення даних про діяльність суб'єкта господарювання у інтегрованій звітності, включаючи дані про відокремлені підрозділи, варто збирати інформацію шляхом відправки запитів у підрозділи. Запити мають вмещувати у розрізі капіталів всю інформацію про підрозділи, що є суттєвою для відображення у інтегрованій звітності. Після формування інтегрованої звітності важливим етапом є верифікація та затвердження звітності внутрішніми аудиторами. Відповідна процедура є важливою для контролю за дотриманням вимог Міжнародного стандарту з інтегрованої звітності і підтвердження достовірності даних, відображених у інтегрованому звіті [2].

Список використаної літератури:

1. Куцук П. О. Інтегрована звітність як нова парадигма розвитку бухгалтерської звітності / П. Куцук, М. Корягін // *Бухгалтерський облік і аудит*. 2015. № 5. С. 11-18. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/boau_2015_5_3
2. Максимчук М.О. Організаційні аспекти підготовки інтегрованої звітності відповідно до міжнародного стандарту «інтегрована звітність» // *Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки*. 2016. №4 (78). С. 76-84.
3. Романенко О.А., Комірна О.В. Аналіз інтегрованої звітності у забезпеченні сталого розвитку суспільства // *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2017. № 17. С. 880–887.